

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispartita

Dominicus

Francofurti, 1613

Imprecatio

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

14. Gal. 5. 12. Sic imprecantur mala Noe, Gen. 9. v. 24. 25. Sacerdotes, Num. 5. v. 20. 21. 22. Moyses, 16. 15. Angelus, Iud. 5. 23. Debora & Barac, v. 3. Samfon, 16. 38. Dauid, 1. Sam. 24. 4. 12. 13. Ieremias, Ierem. 10. v. 11. 21. 17. & v. 18. v. 18. v. 19. 20. 21. & 50. v. 20. 45. Christus etiam imprecatur mala Iudae proditori & synagoga Iudaicae, Psalm. 107. v. 6. 7. 8. 9. 10. 11. & c. Paulus, Gal. 5. 12. 2. Tim. 4. v. 14. 15. Petrus, Act. 8. 20. Angelus, Apoc. 8. 6. Quinctiam sibi ipsi imprecati sunt mal Propheetae, & nonnulli alii, sed cum conditione Exempla: Moyses, Exod. 32. 31. 32. Num. 11. & 13. 14. 15. Elias, 1. Reg. 19. 4. Daniel, 1. Paral. 21. 17. Psalm. 7. v. 4. 5. 6. Iob, Iob. 6. v. 8. 9. 10. Ieremias, Ierem. 20. & 14. 15. 16. 17. 18. Ionas, Ioh. 4. v. 9. Tobias senior, Tob. 3. v. 6. Paul. Rom. 9. 3. Imprecationes piis vitandae, 2. Tim. 4. v. 14.

esse detrimento: Quicumq; vero laborum mali socium dum autem plus aliis vehementer impendit, idem est probas duces praestant, Xenoph. lib. 2. Cyropedia. Impropria & inexcusabilis res est improbitas, Menand. lib. 3.

Timenda res est improbitas, ac fuomet testimonium & arguente conscientia nihil boni expectat, idem est. Improbiorum vitam breuem fore dicimus, Propter tem secuti, qui viros sanguinarios & dolosos ad deum suorum peruenturos esse negat, idem ibid. lib. 3.

Improbi homines nec in prospera quidem, nec in fortuna suos immutare mores sat possunt: quos tametsi quid patiuntur oculere solent, & c. P. Prop. de behet.

Improbitas. Improbis.

¶ DEFINITIO ET ETYMOLOG.

Improbitas, Scelus, impietas, malitia, peruersitas, prauiditas. Graec. *μωχερία, φαρμακία*. Hebr. *Hemel*. Improbitas, iniustitia: *Hauah bouel*, improbus, iniustus, a verbo *Hauil*, perditio egit, improbe fecit, vide *Psalm. 71. 4. Iob. 16. 11. & 18. 21. Esai. 26. 10.* Praeterea improbitas alia voce designatur, nempe *Kohid*, id est, leuitas: *Ierem. 3. 9.* & verbo *Katal*, Leuis fit: Nihil enim solidum & firmum in improbitate. *3. Reschabb & Kishabb*, improbitas, & *Raschabb*, improbus, a verbo *Hireschabb*, improbe fecit, in 3. conjugatione. Passim damnantur improbi, vide supra tit. Impii.

¶ PHILOSOPHICAE ET HISTORICAE SENTENTIAE.

Improbis eos perdit ad quoscunq; a cesserit, illarumq; facultates sibi applicare studet. *Iseras.*

Improbi fidem seruant, non quod libeat, sed quia fidem frangere sine clade non licet, *idem.*

Improbi cognatos negligunt, haereditatem eorum desiderant, *idem.*

Improbi non quem volunt, sed quem possunt defraudant, *idem.*

Sub tyrannis improbi honorantur ob scelera, *idem.*

Optabile esset frontibus improborum notas quasdam esse impressas, vt caueri possent, *idem.*

Si improbitatem animi seditionem & morbum appellauerimus, recte dicemus, *Plato in Sophista.*

Ad improbitatem profligandam ea iustitiae pars, quae in castigando versatur, apte est instituta, *idem ibid.*

Si amici desint, nullum maius est improbitatis argumentum, *idem epist. 7.*

Falsis voluptatibus improbi homines saepe numero exultant: prohi vero, veris, *idem in Philebo.*

Improbis insignis non ridetur, sed maiore quadam vi, quam risu, vulnerari vult, *Cicero de Oratore, lib. 2.*

Improbi sunt, qui pecunias contra leges cogunt: stulti, qui quod licere iudicatum est, praetermittunt, *idem, Act. 3. in Verrem.*

Plerumq; improborum facta primo suspicio insequitur, deinde sermo atq; fama, tum accusator, tum iudex, *idem in finib. bon. & mal.*

Homines improbitas, quamuis aspera sit, non vltq; adeo fera tamen omnino est & morosa, quin frequentibus beneficiis superata sese inuertat, *Dionis Syracusani dictum apud Plut.*

Improbiorum riuus, insanum vultus habitusq; demonstrat, *Seneca epist. 52.*

Improbi ad honores promoti, quo fuerint indigniores, hoc & negligentiores fiunt, imprudentiaque magis & audacia pleni, *Stob. serm. 41.*

Facile conciliat improbos morum similitudo, *Appian. l. 5. de bello civilis.*

Cooperantes veterem disciplinam, haud minus principum vitia amant, quam olim virtutes verebantur, *Tacit. hist. foriarum, l. 1.*

Pessimus quisq; diffidentia praesentium mutationum pauens, aduersus publicum odium priuatae gratiam preparat: vnde nulla innocentiae cura, sed vitae impunitas, *idem eod. lib.*

Qui priuacim iudicia & leges metuunt, publico terrore timorem suum obumbrare conantur, *Thucyd. lib. 6.*

Hominem improbum non acculari tutius est quam absolui, *Liguius lib. 4. decad. 4.*

Nihil agunt improbi contra innocentes, *Lamp. in Heliogabal.*

Ad ea se cogi dicunt, quae vel sceleribus comparant, *Capitolin. in Macrimo.*

Improbis proficiens per praesentes voluptates, harum per-suasionibus vitur, vt nulli secum sentiant. At virtus ad arduum ducens, non est admodum potens ad subito inconstitute attrahendum ad se, praeteritum si alii sint qui contra ad decliue molleque adhorrentur. Quare si qui inertia atque laborum fuga impro- biores sunt, hos ego arbitror, veluti fucos, solum impensa sociis

¶ SENTENTIAE POETICAE.

Seu Poetarum Graecorum & Latinorum dicta, lib. 1.

& improbis, Monesticha.

Hesiod.

Opum maiorem quam Sit rationem habentem.

Publius.

Malus est Socianus qui sua causa est bonum.

Plautus.

Improbis qui beneficium scilicet sumere, & reddere.

Publius.

Felix improbitas optimorum est calamitas.

Sophocles.

Cum tibi iniurius, cur fortunam accideris.

Ennius.

Pellitur e medio sapientia, qui geritur res.

Terentius.

His nunc precium est, qui velle prauidantur.

Publius.

Quae id est deterior dies.

Simonides.

Nec ullus expers criminis, nec mortis est.

Plautus.

Sine virtute argutum cuiem habes prope.

Menand.

Odi improbum, qui frangi sermonem praefert.

Idem.

Deformis esse malo, quam palcher imbrum.

Plautus.

Pulcrum ornatum iurpes mores primo creantur.

Aeschylus.

Improbi fortunati invidiosus sunt.

Petronius Arbit.

Quisquis inopi peccat, minor est reus.

Horatius.

Virtus nemo sine nascitur.

Perlius.

Auriculari asini quis non habet?

Propertius.

Vnicuique dedit vitium natura creat.

Menand.

Quicumq; nihil scit, ille vix peccat nihil.

Sececa.

Mala est nocens, quicumq; non sponte est mala.

Idem.

Mens impudicam facere, haud castus potest.

Menand.

Peruertitur natura prauid moribus.

Idem.

Improbi fugae congressum.

Idem.

Consortium improbi te reddet improbum.

Idem.

Quis moribus bene vitare queat in malis?

Quid.

Arctifir, Sibi a reneris crimen condidit carcer.

Publ.

Mala facere qui vult, nusquam non casus inuenit.

Menand.

Improbis varias cogitationes velant.

Pythagor.

Improbi viri est, imprudenter agere & impudenter.

Menand.

Inconsiderat a res improbitas.

Antonius.

Turpe quod ausurus, se sine teste timet.

Publius.

Legem nocens veretur, fortunam inuocant.

Menand.

Non molliuntur vasa a improbi viri.

Seneca.

Deus ille equum facit, cui vena est equa.